

Sygn. akt IX U 1017/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Elżbieta Nowak

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2015 r. w Rybniku

sprawy z odwołania S. Z. /S. Z./

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania S. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 3 lipca 2015 r. Znak (...)

zmienia zaskarżona decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej prawo do emerytury, począwszy od 1.04.2015r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1017/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 03.07.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonej S. Z. (Z.) prawa do emerytury, gdyż ubezpieczonej emerytura została przyznana decyzją z dnia 24.03.2003r. od 01.03.2003r., zatem przed dniem 1 stycznia 2009r. w związku z czym brak jest podstaw do obliczenia emerytury z zastosowaniem art. 55 ustawy emerytalnej.

Ubezpieczona w odwołaniu od decyzji domagała się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wskazując, iż po dacie ustalenia i pobierania emerytury podlegała ubezpieczeniu społecznemu przez okres dłuższy niż 30 miesięcy z tytułu zatrudnienia w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w R..

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje .

Ubezpieczona urodziła się w dniu (...)

Ubezpieczona od 01.03.2003r. jest uprawniona do emerytury w związku ukończeniem 55 lat i stażem pracy 30 lat. Wypłata emerytury była zawieszona w związku z kontynuowaniem zatrudnienia.

Po ustaniu zatrudnienia, od dnia 01.03.2006r. organ rentowy wznowił wypłatę emerytury.

Ubezpieczona w okresie od 03.03.2008r. do 31.10.2014r. zatrudniona była w pełnym wymiarze czasu pracy w Ośrodku Pomocy (...) w R. na stanowisku radcy prawnego.

W dniu 30.04.2015r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym nowy wniosek o emeryturę, w którym zaznaczyła, pkt 5 wniosku - iż do ustalenia podstawy emerytury obliczonej według dotychczasowych zasad wnosi o wybranie najkorzystniejszego wariantu na podstawie przedłożonych dokumentów oraz pkt 6 wniosku, iż wnosi o przeliczenie emerytury w myśl nowych zasad.

Organ rentowy rozpoznając wniosek uznał, iż ubezpieczona domaga się obliczenia wysokości emerytury w myśl nowych zasad (pkt 6 wniosku) i w odniesieniu do takiego wniosku wydał zaskarżoną decyzję odmowną omówioną na wstępie.

Ubezpieczona po przyznaniu prawa do emerytury w 2003r. nie składała innych wniosków o emeryturę niż obecny – w dniu 30.04.2015r. W okresie od 2003r. do 2015r. ubezpieczona składała wyłącznie wnioski o przeliczenie świadczenia.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego i dane w nich zawarte uznał za wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia ma ocena treści wniosku ubezpieczonej złożonego w dniu 30.04.2015r.

Zdaniem Sądu wniosek ten został złożony przez ubezpieczoną, pobierającą już od 2006r. emeryturę wcześniejszą, wyraźnie w celu uzyskania przeliczenia części socjalnej świadczenia od aktualnej kwoty bazowej po okresie 30 miesięcy podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym – poprzez zaznaczenie pkt 5 wniosku.

Wprawdzie ubezpieczona we wniosku zaznaczyła również pkt 6, jednak w ocenie Sądu niezasadne było przyjęcie przez organ rentowy, że wniosek dotyczy wyłącznie przeliczenia emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej. W tej sytuacji organ rentowy powinien był rozpoznać wniosek w odniesieniu do obu zaznaczonych punktów.

Tymczasem organ rentowy w ogóle pominął fakt, iż ubezpieczona we wniosku także wskazała na pkt 5.

Zgodnie z treścią art.53 ust. 1, 2, 3 i 4 ustawy z dnia 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,

3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55.

Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy. Emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Jak wynika natomiast z treści art.21 ust. 1, pkt 1 ustawy powołanej powyżej podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, stanowi podstawa wymiaru renty - w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 5.

Ust.2.Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się przy ustalaniu podstawy wymiaru:

1)emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury

Z treści powołanego art. 53 i 21 wynika, że art. 53 ust. 4 ma zastosowanie tylko w przypadku nabycia prawa do nowego świadczenia. Samo przepracowanie 30 miesięcy nie daje podstaw do przeliczenia świadczenia z nową kwota bazową.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawał fakt, iż ubezpieczona, po przyznaniu prawa do emerytury w dniu 01.03.2003r., pracowała i z tego tytułu podlegała co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu.

W tej sytuacji, należało zbadać, czy ubezpieczona spełnia warunki do nabycia nowego świadczenia.

Z art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynikają przesłanki nabycia prawa do emerytury dla ubezpieczonych urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949 r. w sytuacji osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Zgodnie z jego treścią ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura jeżeli spełnili łącznie następujące warunki przysługuje emerytura,

jeżeli spełnili łącznie następujące warunki:

1) osiągnęli wiek emerytalny określony w ust. 2 albo 3;

2) mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 27a.

Zgromadzony materiał dowodowy w sprawie jednoznacznie wskazuje, iż ubezpieczona spełnia warunki do nabycia prawa do emerytury na podstawie art. 27 powołanego powyżej, gdy ukończyła 60 lat w dniu(...). oraz bezspornie legitymuje się 20 latami składkowymi i nieskładkowymi, gdy już na rok 2003 posiadała ponad 30 lat stażu pracy.

Zgodnie z treścią przepisu art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd na podstawie powołanych przepisów oraz z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury począwszy od 01.04.2015r., tj. od miesiąca złożenia wniosku.

SSO Janina Kościelniak